

ELLENZÉKI HIRLAP

az Ujpesti Függetlenségi és 48-as Károlyi-párt hivatalos közlönye.

FŐSZERKESZTŐ KLIMA LAJOS. FELELŐS SZERKESZTŐ GYENESI EMIL. Kiadóhivatali főnök BONYHÁDY LAJOS
Megjelenik minden vasárnap. — Szerkesztőség és kiadóhivatal: UJPEST, KIRALY-U. 3. Előfizetési ára a „Munkás Világ“ lappal együtt: Egész évre 24, félévre 12, negyedévre 6 korona. EGYES SZÁM 50 FILLÉR.

Az nem lehet, hogy annyi szív!

Nem voltam itthon, de rajongó lelkem úgy képzelte, hogy nemzeti zászlók lengetése mellett összeölelkeztek a szegény emberek; a sokat szenvedett katonák, a polgárok, a munkások és kikiáltották a szabadságot, a köztársaságot, felvonultak a főváros utcáira és előlük elfutott a bérencek, a piócák hada, a kalapács ledönté a bálványokat, szétzúzta a szétválasztó falakat és megszületett a boldog független Magyarország!

Csak így lehetett és így volt az a fényes dicső nap! Így lehetett, így kellett volna maradnia. — A magyar ember az ő becsületes lelkével, nyílt homlokával, tiszta tenyerével nem tud összeesküvő lenni, fajtáját annyira szeretete, hiszen olyan kevesen vagyunk, hogyha vétett is ellene, nincs lelke gyilkolni. — Vértelen volt 1848. március idusa és vértelen volt az őszi rózsá forradalma. — Nincs a földnek türelmesebb népe. Török és tatártól kipusztított részeinkbe a török pusztasessioninkba beengedte az oláhot, a földönfutóvá lett százszázalékos vendégeinkül fogadtuk és szabadon boldogan éltek nálunk 800 éven át, a Bánát és Bácska svábjai, horvátjainak átengedtük hazánk legtermékenyebb részeit és nagy részt idegenből beözönlött ipari munkásságunk jólétet és boldogságot talált nálunk, — beilleszkedett közénk a Bachkorszakban még a csellákok beamter invasioja is.

Azt hittük, hogyha eloszlik a köd az őszi rózsás fényes forradalmi nap után, teszté válik a forradalom ígéje az őszi napsugáron, e helyett azonban dér és fagy jött mely megdermesztette fehér szirmai, melyek pár nap múlva száradtan hullottak szerte és lelket ringató szépségéből nem maradt más mint egy hervadt alélt kóró. — Szomorú csalódás! Fáj a lelkemnek mint

a szerelmes embernek az első csalódás! Nagy tetteket az ember csak mámoros lélekkel teremt, mikor a szívek melegsége szent extazisukban, felgyuladnak és piedestálra emelik eszményüket.

Oh nem így lett; a háboruból legyőzve, de veretlenül kerültünk ki. Nem félnénk ha nemzetközi bíróság elé állítanának! Magyar ember a harc terepen verekedett, de barbarismust nem követett el, foglyainkat jobban megbecsültük mint bárhol a világon, az ittrekedt idegeneket nem szekiroztuk, szabadon és jól éltek, a hol megszállott területekben mi adminisztráltuk, a nép jobban meg volt velünk elégedve mint előző uraival. A most minket megszálló szerbek nyíltan hangoztatják azt, de elvesztettük a háborút, mert nemzetközi elhelyezésünk elveszté azt, mert az átkos osztrák politika megakadályozta derék embereink politikája érvényesülését, és annak utolsó pillanatig rabjai lettünk. A forradalmat a munkássággal és egymásért csináltuk. Jutalmunk az lett, hogy mi nekünk kell kielégíteni ellenségeinket és a munkások, kiket keblünkre öleltünk, kikkel együtt és egymásért teremtettük a köztársaságot, eltaszít ma minket és baráti kezünket mely ölelésükre nyílt félrelökni, reánk keni a háboru minden vádját, irtó harcot hirdet ellenünk és mikor becsületes lélekkel, nyílt homlokkal készek vagyunk a demokratikus szociális fejlesztés munkájában velük együtt dolgozni, a hazát és köztársaságot velük együtt megmenteni, együtt kiépíteni eltaszít az együttes munkától. Szélső elemei terrorját zudítja reánk, és midőn hangoztatják azt, hogy rendet, igazi békét akarunk, hogy ne legyenek ingyenélőink, hogy elűzzük a mult szipolyozó sötét alakjait, hogy küzdjünk a szabad eldarabolhatatlan Magyarorszáért ellenforradalmároknak reactionarius bitangoknak meg megbizhatatlan czéda alakoknak nevez

és izzó gyűlölettel feszítsd meg-et kiált reánk és szeretet helyett kitesztetni akar, nyíltan hirdette, hogy nem érdemlünk mást minthogy kivándorló száműzöttjei legyünk a világnak. Midőn hirdetjük, hogy élni és dolgozni akarunk, ezt az életet velünk akarja megfizettetni azzal, hogy reánk zudít minden felelősséget, velünk akarja jövő jóléte és a háboru minden kiadását fizettetni, de az együttes uralomból, az együttes igazgatásból kizárni akar, mint játszmát veszített hamis kártyásokat és a helyett, hogy átvenné a kormányt és rendcsinálást, a mi felelőségünk és a mi terhünkre akar egyedül ur lenni.

A forradalom vívmánya az osztályharc kiküszöbölése és mi akik nem akarjuk ismerni az osztálykülönbséget, akik minden becsületes embert egyenlő rangú és rendű, egyenlően szabad magyar polgárnak ismerünk el és követeljük, hogy a legszélsőbb, legprogressivebb demokratia mellett mindenki megtalálja maga beilleszkedését tünnünk kell és viselnünk kell az ellenünk hirdetett legádázabb osztály harcot, tünnünk megalázást, méltatlan gyanut, jogtalan arczulcsapást, kizárni szívünkben minden szebb jövő reményét, kiknek ne maradjon más mint a koldusbot, a kegyelem kenyér a passió kinszenvedése, nemzeti érzésünk kiirtása, mert nem érdemlünk más sorsot, mint a nemzetek söpredéke, kiknek lelke a boiygó hollandi mezére nyert csak érdemet.

Oh nem így embertársak „oh nem lehet, hogy annyi szív, hiába onta vért!“ nem így munkás polgártársak, az önök tanításait másoknak ismertük, mi dolgozó polgárok másért csináltuk a forradalmat, mi szeretetet, irgalmas megértést várunk, hazánk küszöbének elismerését, az együttes munkát a békés fejlődést, a rend megteremtését, ne tegyenek földön futókká és ne illesse nek az ellenforradalmár szégyenbélyegével.

És polgártársak! Itt az óra, a lét vagy halál órája, értsük meg a pillanatot fontosságát, munkára a kezéssel fel a fejjel, nem veszhetünk el! Mi dolgozó és munkás emberek vagyunk; építeni akarunk ezért nyújtunk kezét a város radikális polgárainak és öleljük szerető kebleinkre ezért szorítjuk meg egymás kezét! Nem hirdetünk harcot, elnyomást senki ellen, biztosítani akarjuk a forradalmat, a békét, rendet, gyermekeink jövőjét, virágot akarunk szorni hőseink sírhantjára, kalapot emelni őseink temetőjében, hív és igazi fiait lenni a szent Magyar népköztársaságnak, dolgozó és munkástársai munkás polgártársainknak, együttes kiépítői a szociáldemokracia jövő nagy kultúr államának, melyet a mi közös munkán hozhat el az emberiségnek, de nem, a mi tüzhelyeink szerte dúlásával, nem, a mi igazságtalan büntetésünkkel. Ujpest polgársága ma együttforrott! Fel a szent munkára! Kossuth evangéliumára, hogy becsült és boldog nép legyünk!

Wárady Pál.

Phöbus-ügy.

Villanyszámlánk 6—8—12—14 filléres áremelkedésének érvényessége még az Itélőtábla előtt van s a Phöbus máris jelzi, hogy a folyamatban lévő perben az áramegységáraknak újabb lényeges emelését szándékozik érvényesíteni, vagyis magyarul mondva január 1-étől kezdve a világítási áram hektowattórajaért 2 a motorikus áramért pedig 7 $\frac{1}{2}$ fillért nemcsak szándékozik kérni, hanem ezt az összeget több helyen már decemberre visszamenőleg be is szedte.

Ha mi volnánk a Ph. vezérigazgatója, akkor így beszélünk: Nézze csak főkönyvelő ur, tátrai vasutainkat befujta a hó, az államvasutak ügyei csehül állnak, a környékbeli hálózat kisebb községeivel külön-külön kelleve veszekednünk, ellenben itt van a mi elegáns újpesti publikumunk, mely régi jó magyar virtus szerint szeret ugyan perlekedni, de azért mindig vigan fizetett felémelt díjat, pótdíjat, bekapcsolási díjat, hatósági szerelő díjat s mindent amit csak kértünk előre és hátramenőleg — vessük tehát az ő zsebébe reménységünk horgonyát és készítsen egy szép rangos kimutatást, melyből napnál világosabban kitűnik majd, hogy 1916. óta összes üzemköltségünk 3531528 K-ra, ennek Ujpestre eső része pedig 2037247 K-ra növekedett, minélfogva egészen természetes, hogy a világítási árakat nekünk is alaposan fel kell emelnünk!

Sajnos azonban, mi csak fogyasztók vagyunk, akik lyukas zsebünk utolsó krajcárjait igyekszünk megmenteni, így tehát a Ph. számláját egészen más szemüvegen nézzük. De letesszük a szemüveget és egyszerű paraxti ésszel kérdezzük:

1. Hogy lehet az, hogy a Ph. áramtermelése egy év alatt 225 százalékkal drágult és ő csak 212 százalékos díjemelést kér? Feltehető-e a Ph.-ról, hogy eddig ráfizetett a mi tüzetünkre s még ezután is 13 százalék veszteséggel szándékozik homályosan látó szemünkbe világítani?

2. Nem valószínűbb-e az a feltevés, hogy speciálisan Ujpestre bajosan fizetett rá s ezután is inkább bizonyos nyereségre kalkulálta 1919. évi költségvetését s persze ez a nyereség a 212 százalékos áremelés révén alaposan meg is szaporodik, mert ha valaki a régi 1 koronás boron 25 fillért nyert az a 212 százalékkal drágábban beszerezett, de ugyanolyan áremeléssel eladott új boron már nem 25, hanem 53 fillért fog nyerni.

3. Föltéve, hogy pont Ujpestre mégis ráfizet, miért siet ezt a deficitet 1 év alatt eliminálni, hisz mint aféle évtizedekre kalkulált vállalatnak lesz elég tője az amortizálásra és a rendezettebb jövőben felzudulás nélkül appellálhat fogyasztói jóindulatára. Akkor progresszív kulccsal arányosan nyithatja meg pénztárcáinkat, míg most a munkás vagy kishivatalnok kénytelen ugyanannyit fizetni a létfenntartására s keséges áramért, mint a nagy vállalatok és tőkepénzesek pazar illuminációjukért vagy ebédutáni villanyos masszázujukért.

4. Miért nem közli a bevétel-kiadás és áramfogyasztás részlete adatait, melyekből kitűnnék, hogy az eddigi 6—8—12—14 filléres áremelések mennyiben fedezték kiadásait s az esetleges veszteségekben és drágulási többletekben mennyi részre van Ujpestnek és mennyi a fiókállalatoknak? Ezt az aránylagos részesedést bizonyára más-ként számolja a Ph. mint számolnók mi, ha adatait pontosan ismerjük!

5. Azt sem értjük teljesen, hogy az 1919. évi költségvetés 4909855 K-ás összkiadásának majdnem felét a személyzeti kiadások teszik 3 tételben 2054793 K-val. Tudjuk jól, hogy a fizetésjavítások némely csoportban megközelítik a 400 százalékosat is, de talán módját lehetne valamiképpen ejteni, hogy a leveles ne kerüljön többre mint a husz.

6. Nem egészen világos az sem, hogy a drágulási percent alapjául miért veszi az 1916. évet, mikor az áremelkedés csak kezdődött s miért nem az elmúlt évet, mikor az már megállapodott? Valószínűleg azért, mert a tavalyi és az idei év árdifferenciájából nem tudná kihozni azt a majdnem 100 százalékos különbözetet, mely a tavalyi 14 és az idei 25 filléres áramár között van.

Mindezeket csak úgy hirtelen mondjuk a hidegvízzel nyakonöntött ember meghökkenésében, de részletesebben fogunk foglalkozni vele, ha mélyebb bepillantást nyerünk.

F.

Terror, vagy nemzeti öntudat.

Közel két és fél hónapja várunk egy biztató szót! Egyetlen szót, mely biztosít ebben a rettenetes lesújtottságban. Egy szótárt kérünk, mely megmagyarázza e szó jelentőségét: „polgár.”

Ma mlkoz az antokratizmus karjaiból

új életre kelt német öntudattal veri a mellét s ágyukat szegez nemzeti léte megvédése érdekében a nemzetközies ellen; ma mikor a jobbágytartó román az ujkori Spártát játszó szerbvel versenyre kell, hogy macionalista törekvéseit érvényesítse, csak mi, az osztrák császárság által agyongázolt magyar polgárok nem tudunk öntudatra jutni.

Mig csak osztrák zsoldban álló cseh, szerb s román bénította szabadságmozgalmunkat, mig csak az osztrák császári politikától kellett tünnünk az arcultatásokat, — piruló arcával, ökölboszoritott kézzel szűrők ezt. De most, mikor nap-nap után véreink, magyarok vágják fejünkhöz: — Jaj lesz neked duskáló, elnyomó, macionalista polgár! Vért izzadsz a mi világunkban. S ha nem tetszik, — válthatsz hajójegyet! — az ökölcsapásoktól bodultan egyet kérdünk!

Hát mi, kis polgárok nem adtuk oda mindenünket?

Hol vannak fiaink, hol vannak testvéreink?

Hol vannak összekuporgatottgarasu k? Hát nem dobtuk mi is önzetlenül oda minden javunkat a nagy Molochnak?

Jött-e valaki a mi segítségünkre?

Senki e világon!

Senki! Sem az Internacionak, sem a Szabad kömivesség, sem a Kereszténység!

Itt vagyunk fillér nélkül a háboru végén, koldusan — rongyosan;

Az ország minden részéből özönével jönnek napról-napra testvéreitek. Fejveszettezen menekülnek! Családi tüzhelyüket felgyújtotta, vagyunkájukst elrabolta a cseh, a román, a szera, anukül hogy megkérdezte volna, te keresztény, vagy zsidó hitet vallassz-e te függetlenségi, radikális, vagy szocialista vagyze!

E mindenét elvesztett, földönfutóvá lett kis polgárok tizezei előtt ne lobogtassa senki a bolsevizmus zászlóját, mert, ha van valaki, akinek mindene rommá lett, akinek nincs veszteni valója, ugy az a magyar kis polgár.

Ezeknek az agyongyötört embereknek pedig szende ur mond andalító mesét a világtörténelem által sohasem ismert adókról! Mi töröknek — tatárnak kurucnak — labancnak fizettünk, mig volt mit. De e hosszú háboru 3 ellenséges megszállások folytán pusztá életünknel alig rendelkezünk mással.

Biztató szót várunk a rettenetes percekben. Lovászy „Polgári Szövetsége“ gyenge ir a mi sebeinkre, mikor a kormányhatalom részesei a proletardiktaturával kacérkodnak s a magyar bolsevistákkal akarnak meg egyezést keresni!

Vagy talán a sajtótól várjunk valamit? Hiszen a szerkesztői bórdivánon terpeszkedik milliomas sajtó lennének s Robespierrek olyan tuizó forradalmárt játszanak, hogy a szervezett munkásság lapja százszor mérséketebb hangu, mint ők, kik pár héttel ezelőtt éppen ilyen tájtéket ontva üvöltöttek a háboru mellett.

A sajtó csak egy kis részére számíthatunk! A kormányhatalomra még kevesebbet! Hiszen az állami adminisztráció szak-szervezeté kisajátítása oly mérvéket öltött,

hogy a szocialista párt nyugodtan mondhatja :
l'etat ce, mois.

Né keressünk segédeszközt! Hívjuk életre agyonterrorizált lelkünkben a nemzeti öntudatot, az erőt. Keltsük új életre önmagunkat. S ha visszaadjuk a polgárnak nemzeti önbizalmat, sohasem fogja szép magyar hazánkat felgyujtani, sem a körülöttünk felángolt naciista világáramlatot, sem a belső kissebségi terror.

Dr. Simay Ernő.

Városi ügyek.

Nemzeti Tanácsgyűlés.

Kovácsnay Antal bemutatja a városi tanács által javasolt számlákat és fizetési igényeket: Attila-nyomdának 150 K. Weisz Simonnak 252 K. a Lakáshivatal alkalmazottainak január 1-10. illetményeire 3300 K. Klein Bernátnak 279 K. Lindenbaum Józsefnek 29 K. Türk és Berkovicsnak 77 K. Wetz Simonnak 2160 K. Gróf Károlynak 90 K. és dr. Kratochvill Ferenc helyettes tisztiorvos illetményei. Jarmer János jelentést tesz a Munkaközvetítő működéséről, mely szerint 246 egyén maradt munka nélkül.

Dr. Deutsch Jenő a fővároshoz való csatolás ügyét ismerteti s jelentésének ama részével, melyben Újpest autonómiájának teljes megszüntetésével való csatlakozást sürget, Miklós Móríc nem ért egyet, mert aggodalmi vannak, hogy ilyenformán a fővárosi klikkrendszer majd itt is meg fog honosodni. Jöhet Deutsch a fővárosi polgármester ígéretére támaszkodva azzal biztatja, hogy a csatolás ügye minden aktaszerelesség megelőzésével mihamarabb dűlőre fog jutni, ő azt hiszi, hogy ez az ügy még most is ott van, ahol évekkor ezelőtt volt. Dr. Földes István nem fél a fővárosi klikkek feltámadásától, mert a fővárosi törvény revíziója, de különösen a népkormány választási törvényei lehetlenné fogják tenni, hogy a törzfőnök-rendszer bárhol is új életre keljen. A csatolás ügye jól áll és sikerülni fog ha csak éppen majd Újpestről nem nyulnak bele láthatatlan kezek azzal a szándékkal, hogy megvalósulását késleltessék vagy teljesen megakasszák. Kégl kormánybiztos személyesen sürgeti a csatolás ügyét, mindazonáltal nem ártana, ha az állami tisztviselők, iparosok, munkások és az összes érdekelték külön-külön is szorgalmaznák. Ismerteti a Harrer-féle Nagy-Budapest tervezetét, mely a főváros környezetének 28 községét akarja egyesíteni oly módon, hogy a belsőöv, melybe Újpest is tartozik, alkotná a Nagy-Budapestet, a külsőövből pedig egy Budapest-vármegye alakulna. Nem hiszi, hogy a főváros Újpestenek más téren autonómiát adna mint pénzügyi tekintetben, ezzel pedig semmit sem nyernénk, sőt vesztenénk inkább. Dr. Ugró Gyula nem lát az autonómiában semmi különös óhajandót s azzal Újpest nyomorusága legfeljebb cibrabb ruhába burkolódnék, de bajain nem segíteni.

Várady Zsigmond bejelentése szerint a védelmi alap bevétele: 2175.681.05 K, kiadása: 1505.895.73 K, Maradványa: 669.785.31 K,

A rekvirált német árukból befolyt: 625.402.

48 K, a váci adóhivataltól zsoldtérítmény: 5380 K. Dr. Ugró Gyula hivatkozással az O. N. T. egy leiratára polgármesteri állását összeférhetetlennek tartja a N. T.-beli elnökséggel, tehát ez utóbbiról lemond, mire a T. elhatározza, hogy ezentul a társelnökök fogják váltakozó sorrendben vezetni a gyűléseket. Dr. Földes István javasolja, hogy ezentul kéthetenként tartsanak gyűlést, mit a N. T. Koncz, Herska és Weisz hozzászólása után a pótlással fogad el, hogy sürgős esetekben meghívók útján értesítik a tagokat, az időközben beérkezett kisebb számlákat pedig a Városi Tanács kifizetheti. Dr. Meister Samu a lakáshivatal ügyeiről referál. A Csillag-mozgó helyisége nem alkalmas butorraktár céljaira, s egyébként is játszási kérvénye a belügyminisztériumban van, ahonnan esetleg kedvező elintézésrel jöhet vissza s akkor a berekviráltak megint helyiség nélkül maradnak. Ajánlja, hogy az érdekelték inkább a Colosseum mulató, vagy a Kat. Legényegylet diszterme iránt tegyenek lépéseket. A főváros radikális intézkedései miatt a menekülők nagy számban keresik fel városunkat s nemcsak a lakáshiányt növelik, de a közlelést is veszélyeztetik. Letelepedésüket bejelentő hivatal híján megakadályozni nem lehet, de ennek a humanus gondolkodás is ellene mond, tehát szükségbarakkokról kell gondoskodni s nem ártana a helybeli garnizálók és kéjnök lakásait is elrekvirálni, őket pedig a város közepéből kitelepíteni. A barakkok ügyében a N. T. a hadügyminisztériumhoz fog fordulni, hogy a kenyérmezei és rákosszentmihályi barakkok mozgó épületeiből kaphasson, a kéjnök és garnizálók dolgában azonban, dr. Fadgyas Gyula felszólalása után, most nem határozhat, mert ez sokkal fontosabb kérdés, amelyet később ugys az országos közegészségügy követelményei szerint kell egységesen elntézni. A lakásügy kapcsán még sajnos tudomásul szolgál, hogy a Mentők részére elrekvirált helyiségek határozatát a Wolfner-gyár tizes tanácsa megfellebbezte s így azok gördítenek akadályt a mentők működése elé, akik leginkább rá vannak utalva. Kolumbán Miklós bejelenti, hogy a Dániel Lipót által szóvátett háziuri basáskodás téves információkon alapult. Ujra felbukkant még a Csillag-mozgó óriás-kigyója is, de a N. T. kimondotta, hogy megoperálására nem tartja magát illetékesnek, M. Mórocz Sándor meg interpellálta a polgármestert, hogy a református egyháztő edékének miért engedi át tanácskozássra a városháza helyiségeit. A polgármester megnyugtató választ adott s az ülés hamarosan véget ért volna minden nagyobb emóció nélkül, de Herska és Mórocz egy hirlapi cikkből kifolyólag „helyesirási vita” címen tüsszentő porral lepték meg tagokat, amiből hosszantartó prűszkölés kerekedett.

F.

Elvbarátainkat és olvasóinkat felkérjük hogy a napokban a megbízottunk által benyújtandó lapelőfizetési nyugtákat beváltani s iveskedjének.

Pártközlemények.

Az e heti pártválasztmányi ülés főbb-határozatai: hogy a Nemzeti Tanácsban való együttes eljárás céljából megalakítja a polgári pártok blokkját. E célból a N. T. tagjai valamint a melléjük választott végrehajtó bizottság minden vasárnap délelőtt 11 órakor a Károlyi-párt helyiségében közös ülést tartanak.

Kimondotta a választmány, hogy a Sándor Isivánné alapra egybegyűlt összesen 6 százalékos magy. hadikölcsön kötvényeket vásárol. Itt említjük meg, hogy *Kőrösi Lajos* jőpéldával előjárva az alaphoz 121 koronás kiegészítő összeggel hozzájárult. Ezt követte Gersich László párttagunk 50 koronás adománya.

A polgártársnői szervezett kiépítő munkálatainak segítésére és az egyöntetű működés biztosítására *Kőrösi Lajos*, dr. Grichwalszky Arthur, dr. Meister Samu, Farkas Pál, dr. Ládai Győző, Jurkovits Viktor és dr. Szentmiklósy Géza tagokból álló bizottság küldetett ki. Hasonlóképpen küld a női osztály is a férfi ülésekre delegáltakat.

A pártsajtó erősítésére kimondotta a pártválasztmány *Kőrösi Lajos* indítványára, hogy az Ellenzéki Hirlap járatára minden párttagra kötelező és minden párttag a legnagyobb erőt kifejtsse újabb és újabb előfizetők gyűjtésére. Előfizetési gyűjtő iverk Bonyhády Lajos háznagnál átvehetik.

Figyelem! E hó 21-én kedden este pont 7 órakor a pártválasztmány fontos ülést tart.

HIREK.

Hock János Újpesten tartott és múlt heti lapunkban közölt beszédje szövegeinek a felülről számított 30 és 31 sorába téves szedés következtében sajnálatos hiba csuszott. A helyes szöveg így szól: Mindenek előtt a régi osztályuralmat kell összetörni.

A dr. Sándor Istvánné emlékalapítvány javára újabb a következő adományok érkeztek: Balassa Ferenc és Béla 500 K. dr. Wolfner Jakab 250 K. Az alapítvány összege jelenleg 2050 K. A folytatólagos adományokat tessék Lengyel Károly tanár címére (Főgimnázium) küldeni.

A Carlyle Kör. A fő és középiskolai ifjuság karöltve megalakította a *Carlyle-Kört*. Carlyle protestáns skót tudós volt, aki lelkiiséget oltott a szocializmusba munkái által. A mi világunkba is ezt akarja belevinni a Carlyle-Kör és pedig nemzeti lobogóval s Petőfi vérével.

Az újpest-rákospalotai ifjusági szociális egyesület orvosi alszakosztalya sorozatos egészségi előadásokat tart hetenként hétfőn. Az első előadást Márkus Tibor orvostanhallgató tartja a f. évi január hó 20 napján este fél 6 órakor az egyesület helyiségében. Az előadás címe: a tuberculózis és az ellene való védekezés különös tekintettel a mai lakásviszonyokra.

Pártoljuk a Hadmozgót, mely minden jövedelmét a rokkantak, sebesültek és hadiözvegyek javára fordítja. Naponta elsőrangú zenekar és változatos műsor. Előadásainak kezdete hétköznap d. u. 5, vasárnap d. u. 2 órakor. Helyisége Mező-utca 26. Szociális Telep.

Az **Ellenzéki Hírlap** mindent megír ami a független magyar népköztársaság fentartása és megszilárdítása érdekében van.

Révész János, Ősz-utca 12.

Betonpalló, csatorna- és vízvezeték-készítő.

Értesítés.

Tisztelettel értesitem polgártársaimat, hogy az „Almásy Pál és Schütz Miksa építési vállalat” cég megszűnt. Az iparomat a mai naptól kezdődőleg saját nevem alatt önállóan vezetem. Kérem polgártársaim és üzletfeleim szíves támogatását.

Tisztelettel

Almásy Pál

okl. kőműves-mester, építési vállalkozó

Ujpest Pálffy-utca 6.

„László Mozgó”

Ujpest Árpád-ut 126.
Vasár- és ünnepnap délután és este mozielőadások.

Nagy Ernő
címfestő műterem

Ujpest, Árpád-ut 66. sz.
Pakás Virág-u. 17.

Telefon 165-39.

Kőrösi Lajos
építész

UJPEST, JÓZSEF-UTCA 21. SZÁM.

Türk és Berkovits

vaskereskedők, Ujpesten, Árpád-ut és István-ut sarok. Telefonszám 87-78.

Miskolczy Dénes és Tsa

műbutor-gyára

Ujpest Deák-utca III.

URANIA MOZGÓSZÍNHÁZ
UJPEST, Ferenc József-téren.

Mindennap délután és este fényes mozielőadások.

KÖZTÁRSASÁG
NYOMDA

UJPEST, KEMÉNY GUSZTÁV-UTCA I. SZÁM.
Modern nyomtatványok gyors készítése.

UJPESTI NÉPSZÍNHÁZ

NAGYMOZGÓ

Ujpest, István-ut. Első szórakozóhely.

Friss és finom sütemények.

BONYHÁDY LAJOS
cukrászdája

UJPEST István-ut 13.

Pintér J. Antal utóda

Schinkovits Lajos

könyv-, papír-, írószér és zeneműkereskedése

Ujpest, István-utca 1

Telefon 139-96.



Üzleti könyvek és irodaszerek nagy raktára. — Óriási választék képeslapokban. — Bel és külföldi zeneművek. — Könyvkötészeti és nyomdai munkák felvétele. — Szépirodalmi művek állandóan nagy választékban kaphatók.

Réti Sándor

férfi-szabó

Ujpest, Tavasz-u. 6 szám.

Jutányos áron készít ruhát, vállat fordítást, tisztítást és vasalást.

Radó Lajos
bőrárúháza

Ujpest, Árpád-ut 68 sz.



Ujpest és vidéke cipészmeistereinek kedvenc bevásárlási forrása. Telefon 37-16.

Hirdetéseket
kedvező feltételek mellett helyezhet el úgy az

Ellenzéki Hírlapban

mint ennek mellékletén a

Munkás Világban



Közelebbi felvilágosításokkal szolgál lapunk kiadóhivatala, Király-utca 3 sz.

Elsőrendű porosz-szén

porosz kokszt és brikett, száraz tűzifa jutányos áron kapható házhöz szállítva Hendl Salamon utóda **Kardos Izidor** fa-, szén és mészkereskedőnél, Ujpest, Árpád-ut 39 szám alatt. Telefonszám 166-14.

OTTHON

kávéház

Ujpest, Király-u. és István-tér sarkán.

TELEFON.



Ujpest elsőrendű kávéháza. Gondos és figyelmes kiszolgálás. — Kétféle italok felszolgálása.

Kiadja: AZ UJPESTI FÜGGETLENSÉGI ÉS 48-as KÁROLYI-PÁRT.

Nyomja: Gyenes és Burkertné Kemény G.-u. 1. sz. KÖZTÁRSASÁG-nvondáia.